

Kdo jsme?

Co se u nás děje?

Co nás baví?

Co máme v plánu v následujícím období?

Prosinec 2009

Tento časopis chce představit běžný život Laviny a je určený jak nám, Laviňákům, tak i všem ostatním, kteří se o Lavinu nějak zajímají. Na obsahu časopisu se podíleli jak děti, tak i někteří vedoucí Laviny. Časopis je možné si stáhnout i na internetových stránkách Laviny (cb.cz/lavina)

Další číslo časopisu vyjde pravděpodobně v březnu.

Co tu najdete:

Co jsme od prázdnin prožili.....	2
Co máme v plánu.....	2
Jak vypadá naše běžná schůzka.....	3
Z deníku nočních hlídek.....	3
Samuelův deníček.....	6
Esterčina knížka.....	6
Honzíkova cesta.....	7
Kroky.....	7
K zamyšlení.....	8
Misionáři.....	9
Jim Elliot.....	9
Elisabeth Elliot.....	9
James Hudson Taylor.....	10
Kdo je to vlastně Lavina.....	10

Co jsme od prázdnin prožili

- **Dětský Anglický Camp:** 4. - 11. července 2009 ve škole v Rozsochatci
- **Tábor Divoký západ:** 9. - 16. srpna u obce Sedlo nedaleko Jindřichova Hradce
- **Kovbojská párty:** 4. září – netradiční zahájení nového školního roku na Lavině
- **Úklid půdy ve sborovém domě:** 19. září
- **Bitva o hrad Orlick:** 25. - 28. září – setkání dorostů z celé republiky pořádané Dorostovou Unií
- **Potato (bramborová) párty:** 6. listopadu – program, hry – vše o bramborech
- **Pobyt s havlíčkobrodským dorostem v Havlíčkově Borové:** 27.-29. listopadu

Co máme v plánu

- **Vánoční posezení pro rodiče a přátele Laviny:** 18. prosince
- **Dny Anglického jazyka:** leden 2010 – pro děti ve škole, po škole i v pátek na Lavině
- **Pobyt o jarních prázdninách:** pravděpodobně 5. - 10. února 2010

Jak vypadá naše běžná schůzka

Lavina se schází každý pátek od 17:30 do 19:30. Obvykle začínáme nějakou hrou. Pokud je venku pěkně chodíme hrát na hřiště vybiku, nebo fotbal.

Pak máme duchovní program. Většinou zazpíváme nějaké písně a po nich dojde k samotnému programu. Zatímco loni jsme se věnovali příběhům z Nového Zákona (zejména z Matoušova Evangelia), letos jsme začali s dvěma příběhy o slavných misionářích, o kterých se dočtete dále. Od Listopadu probíráme tři izraelské krále (Saula, Davida a Šalamouna).

Po programu máme vždy připravené občerstvení, které nám zajišťují nejen naše maminky. Obvykle je připravena buchta a pití, za což moc děkujeme.

Po občerstvení hrajeme další hry, z nichž mezi nejoblíbenější patří horká brambora a hra na mouchy.

Celý školní rok soutěžíme o zajímavé ceny. Každou Lavinu jsou k dispozici otázky a za jejich zodpovězení lze získat body, které se celý rok sčítají. Další body lze získat za další předem oznámené věci, jako je třeba příspěvek do našeho časopisu. Soutěží se nejen na Lavíně, ale odpovídat je možné rovněž na našich internetových stránkách.

Na stránkách cb.cz/lavina je možné rovněž najít další informace o tom, co děláme. Na web jsou také pravidelně přidávány fotografie z našich akcí.

(Miloš)

Z deníku nočních hlídek

Stejně jako každý rok jsme s Lavinou vyrazili i na svůj tábor. Vše bylo skoro stejné, ale přitom jiné. Jeli jsme pod stany ☺ No upřímně nevím, pro koho to bylo větší dobrodružství, jestli pro děti anebo pro vedoucí a obzvláště když nastala noc a Laviňáci začali hlídat tábor. A tak jsem se rozhodl, že i já přispěji s malou do našeho nového časopisu a podělím se s vámi o pár zápisů z deníku nočních hlídek.

Hlídky byli po dvou, podle toho jak spali ve stanech a jejich úkolem bylo hlídat a procházet „v tichosti“ tábor a když zjistili, že se něco děje, tak měli vzbudit nějakého vedoucího (ach jo ☺ nevím, proč si vybrali zrovna mě) tak vzhůru na „DIVOKÝ ZÁPAD“ do tábora k Jindřichovu Hradci k obci Sedlo na tábořiště Fort David, které jsme měli zapůjčené od skautů. Je hluboká noc a hlídky začínají hlídat tábor.

NE HLÍDKA HONZA + PETR 22:00 – 0:00

Teď je 22:25 nic neobvyklého se v táboře neděje, auta jsou nedotčená a nikdo nám jsem opravdu neleze, akorát Němečkovi smrdí ponožky. Jinak se opravdu nic neděje. A ještě jsem zapomněl, že stan 1 a 4 furt kecák.

23:00 nic se neděje jako obvykle. Ohniště je v pořádku, mohl bych říct v naprostém pořádku. 23:25 Petr je tuhej. Hlídám bez baterky s velkým Vojtou. Petrolejka stále svítí a čas rychle plyne a tak za chvíli se budeme střídat. Na stanovém táboře je to opravdu prima. Už je 3/4na 12 opravdu se to chýlí ke konci. Ale nevádí tohle určitě ještě někdy zažiji a jsem zvědav co napíše druhá hlídka.

ÁJA + LÍDA

0:20 vzbudil mě šramot dveří Ája ještě tvrdě spala. V noci spadlo z postele a natloukla si zadek. Vzbudila jsem i Áju, ale ona říkala: „nech mě ještě spát“! Já: „už je 0:00“ Ája: „vázně?! Tak jdeme hlídat!!!“ dobrý, zatím dobrý.

0:30 někdo vyje! Zní to jako člověk. Máme strach se tam kouknout. Nic! Nikde nic! ÁÁÁÁ!!!!
Zvuky! Ách to jen kachna přistála na rybníku.

0:55 mluvení, jdeme, obejdeme stany. A Petr chce čurat – je nahej a jde za stan

1:15 pozorujeme velkej vůz, je tu i Aneta, protože nemůže usnout! (bylo to znát- pozn.vedoucích)

1:55 KONEC- ale uteklo to rychle

4:00 – 6:30 Michal + Martin

4:14 po nechtěném vstávání a prolezení „prošmejdění“ tábora jsme došli k závěru, že je tábor prázdný „vyluxovaný“

4:19 furt klid

4:30 po dalším dlouhém hledání kde by co by jsme zjistili, že má Aleš pod renckem „renaultem“ šedé sandále a mezi chatkami je ušlapaná tráva, cesta na OO „WC“ čistá snad

4:42 po tomto zkoumání jsme byli zděšeni při kontrole čtyřkolových plechařin. Milí pana OPEL nás vyděsil, když jsme na něj z dálky zasvítili otevřel svá děsivá ksenonová kukadla a vybafl ze tmy svým mohutným modrým tělem „POTVORA“

4:57 zase furt nic

5:07 právě projelo auto, omlouvám se zase nejsem takový borec, abych poznal podle světel co je to za auto a kdo by to řekl, zase klid. Jo ještě nějaký domorodec vyje na UFO, sice borci z UFA narušili vzdušný prostor tábor, ale na to abych je seřval byli moc vysoko.

5:17 STRAŠNÝ KACHNY takoví šoky

5:28 krásný teplíčko při otevřených dvířcích kamen, Martin si spálil prstíček

5:37 zase klid

6:02 přiložili jsme a to je, vše za 25minut jdeme spát

6:15 za 15minut jdeme spát a furt nic se neděje

Tahle hlídka byla opravdu poctivá, co čas to projítí tábora, samozřejmě v „naprostém klidu“ takže jsem si připadal jako na nádraží. Spíte no spíš ležíte a najednou slyšíte hlasy, jak se přibližují a zesilují, projdou, ticho a za chvíli se vrací a vše na novo. Začnete usínat a znovu... To už vám nezbude nic než zvednout hlas a říct ať jsou ticho, ale to působí jen tam a když jdou zpátky tak na novo... Někdy jsme museli chtít nechtít hlídat i my ☺

ÁŇA + ELIŠKA

23:25 když jsme začali hlídat, tak jsme obešli jedno kolo a šli jsme si sednout. Pak po chvíli jsme šli navlíkat korálky. Byla to docela sranda a žádného bubáka jsme nenašli až na to, že jsme se pěkně báli.

VERČA + ANETA

03:05 klidně jsem spala v špičku a z ničeho nic jsem zaslechla, jak někdo otvírá dveře u týpíčka a svítí na mě baterkou, ale byl to jen Vojta s Kubou. Když jsme přišli do kuchyně všechny petrolejky byly zhaslí, přikládali jsme do kamen a každých 5 nebo 10 minut jsme procházeli louku, byli jsme kuchyni přikládali do kamen. Později jsme zahlídli neznámou osobu za stany, která strašlivě dupala a tak nám to přišlo divný a tak jsme šli zbudit šerifa (Aleše). Došli jsme do kuchyně, Aleš nám doplnil a zapálil 2 petrolejky a šel spát a mi tu furt hlídáme a hlídáme. P. S. Verča se strašně bála.

Já Aneta jsem ještě v 1 hodinu spala pak mě ve 2 hodiny probudili a tak jsem se sebevědomím vylezla z chatky (podle Verči týpíčka) a pak mě probírala Verča jak se všeho začala lekat a já se ztratila to velké hřejivé sebevědomí.

K ránu nastoupila hlídka s velikou fantazií a vedoucí se opravdu nenudili a nelepši, bylo, že jejich historkou z rána se začal bavit celý tábor ☺ menší se začali bát a velcí s toho měli srandu a začali si ji dělat i z nich.

SAM + ŠTĚPÁN

Obešli jsme v 04:30 stany a narazili jsme na známého vetřelce žábu. 04:32 byl slyšet dupot, najednou světlo a objevil se Petrýsek. Samovi se zdálo, že tam u brány někdo je a nejednou se to ztratilo, stalo se v 04:45. V 05:00 jsme našli mapu toho zloděje, který byl za stany a u tý mapy v lese se něco hýbalo tak jsme tam poslali Petrýska. V 05:15 lilo jako z konve, chodili jsme v dešti a v 05:45 jsme viděli u brány postavu, jak leží. Tak jsem šel pro Sama na záchod a řekl jsem mu to. Šli jsme pro Aleše a šli jsme s ním tam, ale našli jsme jen vyválené místo a pak tam u lesa ležela nějaká postava. (pozn. vedoucích – z postavy se nakonec vyklubala krvelačná příšera, teda postava staršího vzhledu s maskou a krvavými zuby)

KUBA + JÁCHYM 22:00 – 00:00

22:30 Jáchym šel sám obhlédnout stany. Někde ještě povídali, ale jinak vše v pořádku. Sedíme tu s vedoucíma a přikusujeme sýrové tyčky. Dali byste si také že??

22:45 s Jáchymem jsme se vydali do terénu, vše v pořádku. Jáchym posvítí kapku do stanu a někdo se probudil, tak jsme zrychlili, aby nezjistili, že jsme to my. Kát'a začala brečet, Petrýsek si šel pro klobásu a šerif by chtěl také, ale má smůlu.

23:00 Zuzka spadla s postele a je slyšet smích. Jáchym si sedl mamce na klín, za chvíli asi usne.

23:15 Jáchym jde spát. Vedoucí si zde hodují a popíjejí si čaj.

23:20 Petra a Zdeňka už šli spát a my jsi zde povídáme vtípky a dost legrační. Jsem tak ospalí, že bych prospal snad dva dny. Prošel jsem stany vše v pořádku.

ZUZKA + JÍŘA

Spadla jsem 3x z postele a Jířa říkala, že jsem stále něco povídala. Potom jsme šli do kuchyně a tam Zuzka vyprávěla, jak spadla s postele. Šli jsme projít tábor. V kuchyni jsme si sedli ke kamnům a vohřívali jsme se protože je nám velká kosa. Jdeme na obchůzku, nic se neděje a tak jsme šli zpátky a z lesa se ozývalo divné houkání, jako kdyby to byly jeleni a tak jsme se dohodli, že to byli jeleni...

Mohl bych to opisovat ještě hodně dlouho, ale pro nahlédnutí do deníku hlídek to stačí a omluvte prosím hovorovou češtinu, opisoval jsem to tak jak to bylo napsáno a myslím upravovat to, už by to nebylo ono ☺ A na závěr se s vámi rozloučím jednou rýmovanou zprávou

Noční hlídka začíná, Ester a Kát'a uhlídá.

Máme dobrou náladu – červenou 11 a pohodu.

Jáchym místo hlídání, trénuje chrápání

Kát'a už taky tluče tady špačky.

Všechny budky v pořádku...

Esterka je statečná, ale už nikdy nechce HLÍDAT!!!

(Aleš)

Samuelův deníček

Ahoj, jmenuji se Samuel. V září nastal nový školní rok a já jsem začal chodit do třetí třídy. Nevěřil bych tomu, že už ve třetí třídě mi nějaký předmět dá tolik zabrat. Hned v září jsme psali diktát z českého jazyka a to byla katastrofa. To víte, čeština není můj miláček, vždycky jsem duchem někde jinde a nejvíce na LAVINĚ. A o ní vám chci něco napsat.

Od mala se vždycky těším na pátek, protože chodím na klub dětí, hrajeme tam různé hry a povídáme si o Bohu. Taky děláme různé akce, tábory a pobyty v přírodě a na farách.

Nejvíce se vždy těším na letní tábor. Letos jsme byli na táboře, kde jsme spali pod stany a to bylo panečku něco. Nejlepší na tom byly noční hlídky. Řeknu vám jeden zážitek. Jednou jsem měl se Štěpánem noční hlídku a nevěřili byste tomu, koho jsme viděli na kraji tábora. Byl to cizí velký kluk, co se snažil proniknout k nám do tábora. Dostali jsme strach a šli jsme vzbudit vedoucí. Nakonec jsme byli rádi, že utekl a my jsme mohli v klidu zase hlídat. Nejlepší hlídání bylo v kuchyni u teplých kamen a zvláště, když zbylo něco dobrého od večere. Naše příhody z nočního hlídání se zapisovaly do notýsku, kterému se říkalo nočníček. Ráno u snídaně se z něho četly příhody z uplynulé noci.

Na tábor jezdím rád, líbí se mi, že se jede i na výlet a my si taky můžeme koupit nějaké dobroty, protože večer ve stanu chutnají nejlépe.

Těším se zase, až za rok pojedu na další tábor.

(Samuel)

Esterčina knížka

Milý čtenáři,
chtěla bych Ti doporučit knížku, kterou čteme s rodiči každý večer. Jmenuje se „Tajemství jedné zahrady“, kterou napsala Patricia M.St.John. Knižka je o jedné holce, která se jmenuje Elinka. Bydlela s maminkou a paní Moodyovou v Londýně. Ocitla se na venkově u rodiny Mortonových. Knižka vypráví, jaká dobrodružství tam Elinka prožila. Je to napínavá knížka a líbí se mi, když ji čteme. Nakreslím vám Elinku, jak si jí představuji.

(Ester)

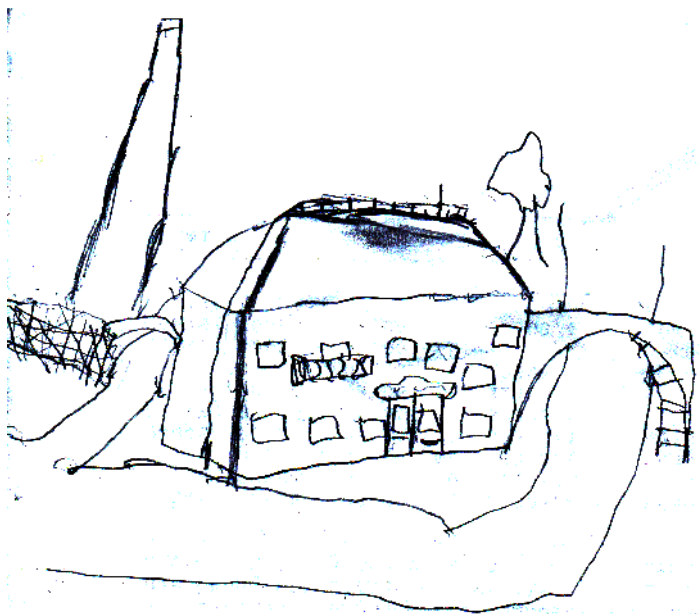

TOJE ELINKA

Honzíkova cesta

Ahoj milý čtenáři,

Dnes budu vyprávět taky trochu o škole. Ale nebude to o nějakém nudném počítání, protože toho máte, nebo už jste měli, té matematiky, plné zuby. Ale už začneme.

Zámek v Dolní Krupé

Chodím ze školy pěšky cyklostezkou. Někteří už to vědí. Jdu pochmurně ze školy, listí šumí. Já mám takovou zkratku, kudy chodím. Šel jsem směrem k ní a tu jsem si najednou vzpomněl na jedno podobenství:

Úzká je brána a úzká je cesta do Božího království. Široká je brána a široká cesta, která vede do záhuby a mnoho lidí po ní chodí. Existuje mnoho veršů, kterými se můžeme uklidnit, jako například tento:

At' jdeš kamkoliv a at' jsi kdykoliv, Já jsem s tebou. Doufám, že se tento verš spolu s dalšími budeme učit v našem krásném klubu

(Honza N.)

Kroky

Na Lavině máme i skvělý časopis Kroky, ve kterém si můžeme číst zajímavosti jako třeba o Janu Karafiátovi. Byl to český spisovatel, evangelický kněz, misionář, vydavatel časopisu Reformované listy a odborník na biblickou lingvistiku. Je autorem i následující básničky, která mě zaujala:

Ó, náš milý Bože,
Povstali jsme z lože.
A pěkně Tě prosíme,
Dej at' se Tě bojíme,
Bojíme a posloucháme
A přitom Tě rádi máme.

Jan Karafiát byl skvělý člověk a to jsem se o něm dozvěděl až v KROKÁCH, které si můžeme zadarmo vzít na Lavině.

(Honza H.)

K zamyšlení

Čerpáno z *Rukověť bojovníka světla* (Paulo Coelho)

Bojovník světla čte pozorně text, který Duše světa poslala *Chicu Xavierovi*:

„ Když se ti podaří překonat vážné problémy v soužití, nevzpomínej na těžké chvíle, ale na radost z toho, že i tuhle životní zkoušku jsi zvládl. Když ukončíš nějaké dlouhé léčení, nemysli na to, co jsi musel vytrpět, ale na Boží požehnání, jež umožnilo, že ses uzdravil.

Až do konce života měj na paměti vše dobré, co vzešlo z obtíží. Je to důkaz tvých schopností, který ti dodá sebedůvěru před jakoukoli překážkou.“

(Francisco Candido Xavier (1910 – 2002))

Jak řešíte své problémy?

(Tato otázka byla položena na Lavině dne: 6. listopadu 2009)

- Kačka:** modlím se k Bohu
Zuzka: někomu to řeknu a ten mě utěší
Lída: řeknu to někomu koho mám fakt ráda
Esterka: jdu za dospělými
Honzík N.: zkouším to překonat
Lukáš: modlím se
Jáchym: jdu za mamkou a kecnu jí to
Honzík H.: zeptám se rodičů, příbuzných, jak to vyřešit
Sam: pomodlím se, promyslím plán a s dotyčným si to vyřídím
Aneta: povídám si se svojí kočkou Harry 3
Michal: brečím
Štěpán: pomodlím se
Miloš: modlitba funguje!! (osvědčená rada vedoucího :-))
Ondra: nechám problémy aby se vyřešily samy

(Kristýna)

Misionáři

Podle slovníku: Misionář je označení pro propagátora nějakého náboženství či hlasatele jeho idejí, který působí na lidi jiného či žádného vyznání, aby je pro toto náboženství získal.

Misionářské výpravy měly dříve významný vliv na poznávání světa a šíření civilizace.

Jeden z nich byl i misionář Jim Elliot, který cestoval do Jižní Ameriky kázat krvelačnému kmenu Auku, který o slovu Bůh ani neslyšel. Bohužel to mělo hrozné následky. Zabily ho i s jeho čtyřmi kamarády. Toto obětovali jen pro to aby se kmen o Bohu dozvěděl a to nám říká abychom dali vše za víru v Boha.

O nějakou dobu později se kmen Auků skutečně mohl o Bohu dozvědět více a mnoho z nich uvěřilo. Více je napsáno v následujícím článku od Lídy.

(Honza H.)

Jim Elliot

Narozený 8 října 1927

Zemřel 8 ledna 1956 (ve věku 28)

Národnost Američan

Zaměstnání Misionář

Manželka: Elisabeth Elliot (roz. Howard)

Děti: Valerie, Elliot, Shepard (1955)

Elisabeth Elliot

Narozená: 21. prosince 1926 (82 let)

Zaměstnání: Misionářka

Děti: Valerie, Elliot, Shepard (nar. 1955)

„Moji rodiče byli misionáři v Belgii, kde jsem se narodila. Když mi bylo několik měsíců, jsme přijeli do USA, kde se můj otec stal redaktorem Nedělní školy Times.

Naše rodina žila ve Philadelphii a pak v New Jersey, dokud jsem odešla z domova na školu Wheaton College. Měla jsem čtyři bratry a jednu sestru. Později jsem odjela do Ekvádoru.

Rok poté přijel do Ekvádoru i Jim Elliot, s kterým jsem se seznámila na škole. Podobně jako já začal pracovat s Quichua indiány. V roce 1953 jsme se vzali v městě Quito a pokračovala naše spolupráce. Jim vždycky doufal, že se podaří vstoupit na území kmene Auka. Byla to skupina divokých lidí, kterých se všichni v okolí báli, které nikdo nespátřil, aniž by byl zabit. Po objevení jejich vesnice, Jim a čtyři další misionáři vstoupili území Auků. Nejdříve navazovali vztah z letadla a posílali Aukům různé dárky. Později se Jim a jeho přátelé u kmene přistáli. Nejdříve

probíhalo vše dobře, ale pak se něco změnilo. Aukové znenadání zaútočili a celou skupinu zabili. Naši dceři Valerii bylo 10 měsíců, kdy byl Jim zabit. I nadále jsem pracovala s Quichua indiány. Později jsem potkala dvě ženy z kmene Auků, které se mnou žily jeden rok a naučili mě jejich jazyku. Byly klíčem k mému příchodu do kmene, který zabil pět misionářů. Zůstala jsem tam dva roky.

Za tu dobu jsem jim mohla říct o Boží lásce a o tom, že i oni se mohou změnit. Dnes mnoho lidí z kmene Auků věří v Boha a byli i pokřtěni. Mezi těmi, kdo uvěřili jsou i ti, kteří před 54 lety misionářskou skupinu pozabíjeli.

(Lída)

James Hudson Taylor

Toto je slavný James Hudson Taylor, který se proslavil tím, že se stal misionářem, který jel do Číny a tam kázal lidem o Bohu. I o něm jsme si povídali na našem klubu Lavina. Máme tam hry, biblické příběhy, občerstvení a někdy si promítáme na plátno. Jezdíme i na různé pobyty a tábory. Lavina je skvělý klub, kam byste měli chodit taky. Rádi přivítáme nové kamarády.

(Honza H.)

Kdo je to vlastně Lavina

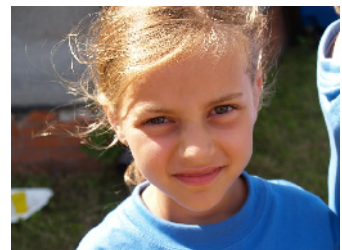
Na následujících fotografiích je výběr lidí, kteří chodí na Lavinu pravidelně. Kromě nich jsou tam i lidé, kteří s námi pravidelně jezdí na pobyty a tábory. K Lavině patří i další lidé, kteří na následujících fotkách nejsou. V první řadě to jsou děti, které s námi byly jen na některém pobytu, nebo se na Lavině ukázaly jen párkrát. Dále jsou součástí Laviny vedoucí, kteří na běžné Laviny většinou nechodí, ale pomáhají nám zajistit pobyty, tábory, vaření, nebo třeba účetnictví. Zejména to jsou Petr a Petra Bártovi a Roman a Zdeňka Neumannovi. Budeme moc rádi, když se za nás a zejména za děti budete modlit.

Verča

Zuzka

Anička

Aneta

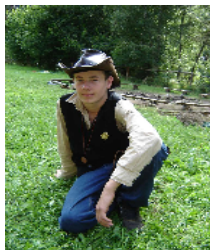
Lída

Markéta

Eliška

Michal

Samuel

Káťa

Štěpán

Vojta

Jiřina

Honza

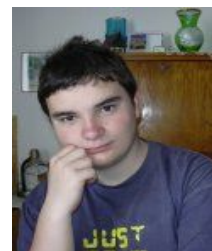
Aleš

Ája

Jáchym

Miloš

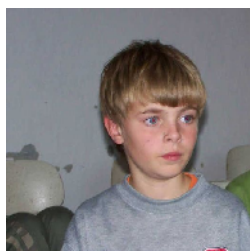
Esterka

Kuba

Kristýna

Lukáš

Honza

Ondra

... a mnozí další ...